

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. V. De Ministro hujus Sacrificii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

ARTICULUS V.

De Ministro hujus Sacrificii.

- I. Num circa mortale possit Sacerdos voluntarie distrahi in recitatione Horarum?
- II. Et an etiam in Missa celebratione?
- III. Sacrificium Sacerdotis celebrantis in mortali quosnam fructus parit?
- IV. Quoties teneatur Sacerdos quotannis celebrare?
- V. Parochi tenentur diebus Dominicis, & festis Missam pro Parochianis suis applicare, quin possint aliam eleemosynam iis diebus recipere.
- VI. Quotidie celebrandum in Ecclesiis Cathedralibus, & Parochialibus, &c.
- VII. Num peccetur graviter omittendo unam Missam, sive ex promissione gratuita, sive ex stipendio, sive ex voto debitam?
- VIII. Num possit Capellanus obligatus ad celebrandum quotidie semel singulis hebdomadibus vacare?
- IX. Num possit tunc pro aliis acceptio novo stipendio celebrare?
- X. Num teneatur per alium celebrare, si forte egrotet?

I. **D**iximus art. super., quando, & quomodo debeat Sacerdos Missam applicare. Diximus pariter quæst. 1. de intentione, quam habere debet consecrandi; Dicendum hic de attentione, & dispositione in eo requisita, ac de obligatione celebrandi.

Quæritur primo, an peccet mortaliter Sacerdos, qui voluntarie in Sacrificio distrahitur, mente revolvendo sua negotia, aut philosophicam aliquam quæstionem, &c.?

Respondeo, in Missæ auditione, & in recitatione Horarum, & aliis orationibus requirunt Doctores commu-

niter apud Dian. part. 1. tract. 12. resol. 2. attentionem internam; Tum quia Ecclesia præcipit actum orationis; oratio autem, cum sit colloquium cum Deo, sine actu interno non est oratio; tum etiam, quia in cap. *Dolentes* præcipitur, ut officium divinum recitetur *studiose pariter, & devote*, atque adeo cum attentione interna: Unde sequitur, teneri ad restitutionem fructuum beneficii Beneficiarium, qui sine attentione interna officium recitavit, perinde ac si officium non recitasset, cum non satisfecerit obligationi recitandi officium, prout debet. Verum Lessl., Con., Fill., Laym., Lug., & alii cum Dian. loc. cit. putant, probabile esse, quod qui sine attentione interna, & cum voluntaria distractione officium recitavit, neque teneatur repetere officium, neque restituere fructus beneficii, dummodo recitavit cum sola attentione externa, puta non confabulando, ridendo, &c., nec exercendo ullum actum impossibilem cum attentione interna, videlicet legendo, scribendo, &c. Ratio istorum est, quia Ecclesia non potest præcipere actus internos, cum non possit illos punire. Et ad rationes in contrarium respondent, orationem sine attentione interna cum sola externa, si debite fiat, esse verum actum religionis externum, & hunc solum præcipi ab Ecclesia, quando præcipitur oratio: Sicut sola adoratio externa idoli sine interna est verus actus idololatriæ, qui etiam prohibetur. Similiter docent, quod quando præcipitur recitatio officii *studiose, & devote*, præcipiatur solum actus externus studiosus, qui scilicet fiat cum talibus circumstantiis externis, quæ requiruntur ad constituendum actum externum religionis, ita ut non peccetur exterius contra religionem. Conveniunt tamen omnes ex *Tamb. hic lib. 2. cap. 3. quod pec-*

et saltem venialiter; qui voluntarie distrahitur; exercet enim aliquam irreverentiam erga Deum sic illum alloquendo. Equidem tamen communioni sententiæ adhæreo; quod scilicet peccet mortaliter, & quod Beneficiarius ad restitutionem fructuum teneatur, si absque ulla attentione interna voluntarie distrahitur per notabile tempus, dum recitat canonem, (videlicet a *Te igitur*, usque ad consumptionem, ex Suar., & ex Gavant. usque ad orationem dominicam) peccet mortaliter. Ratio est, tum quia Sacrificium est actus religionis excellentissimus, unde majorem attentionem, ac devotionem videtur requirere, quam aliæ orationes; tum etiam quia est morale periculum aliquid omittendi, vel non rite operandi mysterium Sacrosanctum.

II. Dubium nunc est, an idem dicendum sit in celebratione Missæ, quod dictum est in auditione Missæ, & in recitatione divini officii. Respon-

Pars V.

deo, Tamb. Doc. citat docere, quod si voluntarie distrahitur Celebrans recitando illas Missæ partes, quæ non pertinent ad canonem, peccet solum venialiter, adhibendo tamen attentionem externam requisitam, ut dictum est de auditione Missæ, juxta secundam Sententiam: At qui voluntarie distrahitur per notabile tempus, dum recitat canonem, (videlicet a *Te igitur*, usque ad consumptionem, ex Suar., & ex Gavant. usque ad orationem dominicam) peccet mortaliter. Ratio est, tum quia Sacrificium est actus religionis excellentissimus, unde majorem attentionem, ac devotionem videtur requirere, quam aliæ orationes; tum etiam quia est morale periculum aliquid omittendi, vel non rite operandi mysterium Sacrosanctum.

III. Quæritur secundo, An Sacrificium celebratum a Sacerdote in peccato mortali validum sit, & profit illi, cui applicatur?

Respondeo, validum esse; non secus ac Sacramentum ab indigno Ministro valide conficitur; Parit præterea suum fructum, quatenus offertur nomine Christi, & Ecclesiæ, ex Trid. sess. 22. cap. 2.; quia fructus hic confertur ex opere operato, & non dependet a probitate Sacerdotis. Quare in eo solum sensu potest dici, quod minus profit Missa iniqui Sacerdotis, quam justis; quia Deus minus improbos, quam justos exaudit, atque adeo solum fructus Sacrificii, qui habentur ex opere operantis a Sacerdote, tamquam persona privata, deficiunt, quando Sacerdos est in mortali, non vero fructus Sacrificii, quatenus Sacrificium est, qui habentur ex opere operato a Sacerdote tamquam Ministro Christi. Immo neque fructus, qui habentur ex precibus Sacerdotis, prout representantis Ecclesiam, & nomine Ecclesiæ orantis, ut notat hic Bo-

L 3 nac.

nac., dummodo non sit excommunicatus vitandus; tunc enim Ecclesia non tolerat, ut Sacerdos ipsam representet, & nomine suo cret.

Hinc sequitur, quod Sacerdos, qui stipendium accepit pro Missa celebranda, satisfaciat, etiamsi celebret in mortali, aut cum excommunicatione, ut notat Suar. disp. 86. Con., Val., Bonac., quia fructus praecipuus Sacrificii ex opere operato perinde habetur. Imo Con. quaest. 83. num. 195. contra Tamb. lib. 3. cap. 1. sect. 3. putat, non teneri Sacerdotem danti stipendium Sacrificium applicare, quoad fructum ex opere operantis; quia solum exigitur fructus ex opere operato; aliter malus Sacerdos non satisfaceret. At communius docent, quod dans eleemosynam pro Missa exigit totum fructum, qui potest hic, & nunc haberi a Sacerdote; quamvis non exigatur, quod hac de causa Sacerdos sit bonus, & devotus: Et ideo etiam excommunicatus vitandus satisfacit offerendo Missam; quamvis haec non possit prodesse ei, cui applicat, quoad fructus, qui habentur a Sacerdote, ut Ministro Ecclesiae; sed solum prodest quoad fructus, qui habentur a Sacerdote, ut Ministro Christi.

Notat tamen Suar. disp. 89., Val., Bonac., quod si Sacerdos in mortali celebrans sibi applicet Missam, non percipiat fructum Sacrificii ex opere operato, quia ponit obicem ad talem fructum; imo sibi iudicium manducat, & bibit: Neque enim est eadem ratio, si Sacerdos offerat Sacrificium pro aliis peccatoribus. Nam vi Sacrificii Deus potest erga alios peccatores, pro quibus offertur, placari, & concedere illis auxilia ad resurgendum, aut bona temporalia, &c., quamvis non prodest illis, ut satisfactorium est, ut diximus: At quando Sacerdos offert Sacrificium pro se pec-

catore, cum iterum sacrilege peccet, irritat iram Dei potius, quam Deum placet.

IV. Quaeritur tertio, Quam obligationem habeat simplex Sacerdos celebrandi?

Respondeo, quamvis Victor., Cajet. Tamb. lib. 1. art. 8. §. 2., Bonac., Dian. part. 1. tract. 14. resol. 19., & part. 2. tract. 17. resol. 19. probabiliter putent, non peccare mortaliter, si nunquam celebret, modo in Paschate communicet; Communius tamen docent teneri sub mortali aliquoties in anno celebrare; tum quia illa verba, *Hoc facite in meam commemorationem*, continent praecipuum divinum; cum Trid. sess. 22. can. 1. dicat Christum illis verbis praecipisse, ut offerrent; uti semper Ecclesia intellexit, & docuit; Hoc autem praecipuum videtur latum tam erga communitatem, quam erga singulos Apostolos, & Sacerdotes: Tum etiam, quia in cap. *Dolentes* de celebrat. Missar. imponitur poena suspensionis ei, qui vix quater in anno celebrat: Tum demum, quia Pius V. apud Trull. hic disp. 9. iussit expungi in impressione Romana opinionem Cajet. quaest. 82. art. 1. docentis, transgressionem huius obligationis esse tantum venialem. Quamvis autem D. Th. quaest. 80. art. 10. cum Soto putet, debere Sacerdotes celebrare in praecipuis festis, in quibus fideles solent communicare, atque adeo ex Trull. decies, aut duodecies quotannis; Communius tamen docent apud Dian., satisfieri huic obligationi, si ter, vel quater in anno celebrent, prout dicitur in cap. *Dolentes*; praecipue die Natalis Domini, Resurrectionis, Pentecostes, & nonnulli addunt Corporis Christi, & Assumptionis Beatae Virginis.

V. Parochi tamen, & habentes curam animarum tenentur per se, vel per alios celebrare omnibus diebus,

in

in quibus fideles tenentur audire Mis-
sam, ex Azor., Vasq., Navar. Ratio
est, quia Trid. sess. 23. cap. 14. do-
cet, eos teneri tam frequenter cele-
brare, ut satisfaciant muneri suo. So-
tus, Bonac., punct. 1. num. 5., &
alii apud Tamb. lib. 2. cap. 2. §. 16.
putant, teneri Parochos aliquoties,
puta semel in hebdomada, Sacrificium
offerre pro suis ovibus, quia Trid.
sess. 23. cap. 1. hæc habet: *Cum præ-
cepto divino mandatum sit omnibus, qui-
bus animarum cura commissa est, oves
suas cognoscere, pro iis Sacrificium of-
ferre &c.* antonomastice autem offer-
re Sacrificium, fert applicare pro iis
Sacrificium. Alii tamen apud Trull.
dub. 9., & Dian. loc. citat. resol. 26.
putant ad id non teneri, nisi ex præ-
cepto Episcopi, aut ex consuetudine
ad id obligentur; quia decimæ dan-
tur illis solum, ut suis ovibus Sacra-
menta ministrent suo tempore, & ut
divina officia celebrent, ut concio-
nentur, non ut applicent pro iis Sac-
rificium: Et quamvis Trid. loc. laud.
dicat, Curatos ex præcepto divino te-
neri Sacrificium offerre pro ovibus
suis, putant Doctores laudati huic
præcepto satisfieri orando pro iis in
Sacrificio, & offerendo pro iis spe-
cialiter fructum Sacrificii generalem,
etiamsi non applicent pro iis fructum
Sacrificii medium. Prior sententia est
rationabilior, ac tenenda: Præsertim
quia non semel Sacra Congregatio id
statuit. Decretum, quod recensetur
in Synodo Neapolitana anni 1694. hæc
habet, in quadam Lucanensi: *Cum
præcepto divino iis, quibus animarum
cura commissa est, mandatum sit pro
ovibus suis Sacrificium offerre, sæpe a-
lias Sacra Congregatio Concilii censuit,
Parochos teneri pro Parochianis Sacri-
ficium applicare, atque ea cum distinctio-
ne, ut si redditus pingues sint, singulis
diebus, si vero tenues, saltem diebus
festis: Idem nunc censet quoad Paro-*

*chos istius Civitatis, & Diœcesis; Hoc
insuper addens, ut detrectantes E. V. pro
suo Pastoralis zelo compellere non gra-
vetur. Hanc Sacra Congregationis sen-
tentiam E. V. significo, eique manus hu-
millime deosculor. Romæ 10. Maji 1681.*
Ejusdemque tenoris decretum in qua-
dam Pistorien., & Praten. editum a
Sacra Congregat. anno 1699., & ab
Innoc. XII. confirmatum legitur in
secundo tomo consultationum Cano-
nicarum, & Moralium apprime eru-
ditarum P. Benedicti Chiaretta Soc.
Jes. Panormitani, Consul. 169., ubi
pariter decernitur, Parochos omnes,
sive congruam habeant, sive non, te-
neri in diebus dominicis, & festis ce-
lebrare, & Sacrificium applicare pro
suis Parochianis, quin possint iisdem
diebus aliam eleemosynam recipere.

VI. Demum in Cathedralibus, Col-
legiatis, conventualibus, & parochia-
libus, in quibus est conveniens nu-
merus Sacerdotum, debet quotidie
celebrari, nisi rationabilis causa ex-
cuset; idque tum ex præcepto Ec-
clesiæ in cap. *Cum creatura de cele-
brat. Missar.*, tum ex usu Ecclesiæ ha-
bente, ut communiter Doctores do-
cent, vim legis. Hæc autem obliga-
tio primo, & per se spectat ad Re-
ctores istarum Ecclesiarum, qui id cu-
rare tenentur.

VII. Quæritur quarto, An peccet
mortaliter, qui omittit Sacrum alteri
promissum?

Respondeo, Navar., & Bonac. de
Contract. disp. 3. quæst. 12. punct. 1.
apud Tamb. lib. 3. cap. 1. §. 9. af-
firmare, quia una missa videtur ma-
teria gravis. Sed Sanch., Fagund. ne-
gant, quia in hujusmodi promissioni-
bus non est attendendum ad damnum
spirituale; (aliter qui omitteret dicere
Pater noster, quod promissit, pecca-
ret mortaliter, quia affert damnum
spirituale, quod est longe majus quo-
vis temporali) sed est attendenda

quantitas stipendii, quæ in casu nostro esset unius caroleni. Addit Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 5. num. 24., quod quantitas notabilis in materia fidelitatis debet esse quadruplo major, quam in materia iustitiæ; quare si ut peccetur mortaliter contra iustitiam deberent omitti v. g. tres missæ debitæ ex stipendio, ut peccetur mortaliter contra fidelitatem, debent omitti duodecim missæ promissæ. Quinimo Sâ, & alii docent, regulariter loquendo, obligationem ex fidelitate etiam in materia gravi non esse gravem, nisi grave damnum obveniat promissario ob fidem non servatam; tunc enim læderetur iustitia propter huiusmodi damnum injuste illatum.

Verum quando Missa est debita ex stipendio, communiter docent apud eundem Tamb., quod graviter peccetur, si una tantum missa ex contractu oneroso debeatur; non secus ac peccatur graviter, si omittatur auditio unius missæ debitæ ex voto, aut ex præcepto Superioris: Esto Pelliz. tract. 5. cap. 9. num. 20., & tract. 8. cap. 1. num. 137. putet, quod etiam si missa sit debita ex stipendio, adhuc leviter per se loquendo peccatur per omissionem unius tantum missæ: non enim peccatur graviter ratione damni temporalis, ut conceditur; neque ratione damni spiritualis, quia hoc in genere damni spiritualis non est grave, cum levi stipendio redimi possit: Quod videtur docere Palaus tract. 22. disp. unica punct. 14., & alii viri docti ab eodem Pelliz. consulti. Dixi per se loquendo; nam si quis, verbi gratia, indigeat missa propter gravem necessitatem, puta propter agri- tudinem filii, non solum omittere, sed etiam differre missam per unum, aut alterum diem, est mortale, si Sacerdos consensit ad strictam obligationem per respectum ad illam urgentem necessitatem: fieri enim posset,

ut filius non moreretur, si tempore præfixo missa fuisset celebrata.

Hinc sequitur primo, quod differre celebrationem missarum debitam ex stipendio, per se loquendo, tunc sit mortale, quando tempus est notabile: Quod alii docent esse duos menses; Alii cum Ledesm., Villal., Lugo de Euch. sect. 2. num. 34. tres menses; Alii arbitrio prudentis iudicandum, attenta necessitate petentium missas, numero illarum, aliisque circumstantiis. Communiter tamen rejiciunt Peyrinum, qui apud Tamb. loc. citat. putat tempus notabile in hac re esse spatium trium annorum.

Sequitur secundo, quod qui unam missam homini sub juramento promissit, non peccet mortaliter, si illam omittat, supposita probabilissima sententia, quod juramentum promissorium in materia levi non obliget graviter, non secus ac votum in re levi. Contra vero peccat graviter ex Pal. de Euch. punct. 14., qui omittit unam missam debitam ex voto, aut ex juramento Deo exhibitam, aut impositam ex præcepto Superioris, vel confessorii. Ratio est, quia in his casibus materiæ gravitas desumenda est ex cultu, & honore, qui Deo per Sacrificium exhibetur. Quod ex eo patet, quia aliter omittere auditionem Sacri die festo, vel debitam ex voto, &c. esset materia levis, & peccatum veniale.

VIII. Quæritur quinto, an peccet mortaliter Capellanus, qui habens obligationem celebrandi quotidie, semel in hebdomada omittit celebrare ex reverentia?

Respondeo cum Zanard., & aliis apud Dian. part. 1. tract. 14. resol. 28. quod si in institutione Capellanæ dicatur, quod Capellanus quotidie vel per se, vel per alium celebret, non possit ullo die missam debitam omittere; sicut neque si dicatur, quod in

tali loco quotidie celebretur: At si eligatur Capellanus, qui quotidie celebret, poterit hic ex causa majoris honestatis, & reverentia unam missam in hebdomada omittere; Quod etiam fert consuetudo introducta, ut notat idem Dian. Non potest tamen eo die pro alio celebrare accepto stipendio, ut docent communiter Doctores apud Dian. part. 10. tract. 14. resol. 34., & Tamb. lib. 3. cap. 3. §. 2. Non negaverim tamen, probabilem esse opinionem Tamb. apud Dian. part. 2. tract. 14. resol. 14., quod possit Capellanus juxta consuetudinem receptam semel in hebdomada vacare, etiamsi in institutione Capellæ dicatur, quod in tali loco quotidie celebretur; quia censetur fundator velle morali modo obligare personam ad quotidianam missam, & morali modo velle honorare locum, quem elegit missa quotidiana decorandum: Excipe tamen nisi expresse dicatur, quod sine interruptione quotidie celebretur; tunc enim ad tale onus consensit Capellanus. Excipe etiam, si onus sit impositum Ecclesiæ, vel Monasterio curandi efficere, ut celebretur missa quotidiana: Vel si dicatur, quod Capellanus per se, vel per alium celebret quotidie; cum enim tali oneri per diversos Sacerdotes satisfieri possit, non præsumitur, quod fundator velit permittere vacationem singulis hebdomadis. Ubi notandum cum Sæ, & Trull. dub. 11., quod Capellanus semper possit per alium satisfacere, nisi expresse obligetur, ut per se ipsum celebret: Ratio est, quia qui per alium facit, per se ipsum facere videtur.

IX. Paucis hic recolo, quod fusius dixi in calce exponendo decimam thesism ab Alex. VII. confixam in Trutinæ Thesium damnatarum, videlicet ex Sacris Canonibus, ex decretis Sacrae Congregationis, ex communi Do-

ctorum auctoritate, & ex ipso rationis dictamine constare, quod si Capellanus teneatur quotidie accepto stipendio celebrare, licet possit aliquando honestatis, ac debita devotionis causa, (ut habetur in cap. *Significatum de Prabendis*) non vero causa otian-di a celebrando abstinere, immo licet possit ex consuetudine introducta semel singulis hebdomadis, ne indevote celebret, seu ob majorem devotionem vacare; nihilominus si iis diebus, quibus vacare permittitur, vellet celebrare, non poterit pro alio celebrare, quam pro fundatore Capellaniæ, a quo stipendium quotidianum accipit, aliter duo stipendia pro eadem missa reciperet, si vellet tunc pro aliis, accepto novo stipendio, celebrare: Esto ex benigna Fundatoris voluntate præsumi possit, quod possit quotannis sexies circiter pro se, vel pro amicis, aut ob aliam urgentem causam celebrare absque novo stipendio. Adversus hanc solidam doctrinam adduci solet consuetudo in contrarium, videlicet quod non solum possit Capellanus semel in hebdomada vacare honestatis causa, sed etiam quod possit pariter iis diebus, quibus licite potest non celebrare pro Fundatore, conari ad devote celebrandum pro alio, & ab hoc accipere novum stipendium, quia non videtur hac in re Fundator posse esse rationabiliter invitus. Equidem tamen, positis tot Decretis Sacrae Congregationis in contrarium, & communi Doctorum auctoritate, censeo abusum hunc potius esse in aliquibus locis, quam consuetudinem legitime introductam. Si tamen alicubi de hac consuetudine constaret, necnon de lapsu temporis ad consuetudinem præscribendam requisito, id permitti posset. In dubio tamen, num ea sit consuetudo, an abusus, censendum est, esse abusum, quia possessio stat pro

lege obligante , & non pro libertate .

X. Præterea dubium est primo ; An si Capellanus obligetur ad celebrandum per se ipsum , non per alium , teneatur ponere supplementum , si sit infirmus , aut in carceribus ?

Respondeo cum communi apud Tamb. lib. 3. cap. 5. , & Lug. disp. 21. sect. 2. num. 29. , non teneri , si sit breve impedimentum ; (quando Testator non expressit , quod nunquam missa deesset) non enim deterioris conditionis debet esse , quam famulus ægotans , cui ex Lege *Arboribus ff. de Usufructu* salarium non est denegandum , si exiguo tempore ægotet ; tenetur tamen supplementum ponere , si impedimentum sit longum , videlicet ex Barbof. decem dierum , ex Bonac. quindecim , ex Petro Navar. unius mensis , ex Lug. , & Peyrin. apud Dian. part. 5. tract. 13. resol. 1. duorum mensium ; quia in jure , quod est infra tale tempus breve judicatur . Quod si culpa sua sit excommunicatus , suspensus , interdictus , &c. , tenetur per alium supplere , donec absolvatur ; quia non præsumitur , quod Fundator velit deobligare eum , qui culpa sua est impeditus : Qua de causa distributiones debentur ei , qui ægotat , non vero illi , qui sua culpa est excommunicatus .

Dubium est secundo , an possit conferri capellania Clerico non Sacerdoti , qui per alium satisfaciat ?

Respondeo , Busemb. apud Tamb. lib. 3. cap. 7. negare ; Marchin. concedere , si infra annum ordinari possit Sacerdos ; Sicut in Beneficiis Sacerdotalibus sufficit ista potentia proxima ad Sacerdotium : Bonac. vero hic punct. 9. §. 1. cum Fagund. , primo Ecclesie præcepto lib. 3. cap. 9. absolute affirmat ; quando Fundator non præsumitur velle Sacerdotem , qui possit per se satisfacere ; sicut be-

neficia simplicia conferri possunt Clerico , vel Sacerdoti .

Dubium est tertio , an peccet , & obligetur ad restitutionem stipendii Capellanus , qui obligatus per se ipsum celebrare , celebrat per alium ?

Respondeo cum Bonac. , & Tamb. loc. citat. , peccare mortaliter , nisi excuset parvitas materiae , quia facit contra mentem Fundatoris , & contra pactum ; non tenetur tamen ad restitutionem , quia habetur fructus Sacrificii ex opere operato per se intentus per alium Sacerdotem . Propter eandem rationem puto , quod Sacerdos obligatus celebrare in loco determinato , si alibi celebret ad intentionem dantis eleemosynam , peccet quidem mortaliter , nisi excuset parvitas materiae , aut alia rationabilis causa , sed non teneatur ad restitutionem . Ita Bonac. hic punct. 7. §. 4. contra Azor. ; Et idem dicendum , quando sine rationabili causa non dicuntur missæ præscriptæ , sed aliæ .

ARTICULUS VI.

De tempore , loco , & aliis circumstantiis Sacrificii .

- I. *Die Sabbati Sancti probabiliter graves , & plures Doctores docuerunt posse privatas missas celebrari , saltem post inceptam solemnem .*
- II. *Quid dicendum post decretum Alexandri VIII. anno 1690 ?*
- III. *Quandonam liceat pluries eadem die celebrare ?*
- IV. *Quenam sit hora ad celebrandum permessa ?*
- V. *Ut locus sit aptus ad celebrandum , quid requiratur ?*
- VI. *Quanam satisfaciunt præcepto audiendi missam die festo , audiendo illam in Oratoriis privatis ?*
- VII. *Num liceat in mari , aut in flumine celebrare ?*

VIII.